

Suyumuzdaki ağız tadı

Emine Hanım: “Sünnet olan su içme tarzı nasıldır? Geçenlerde bir hoca ayakta içilen suyu hemen çıkarın, ondan hayır gelmez dedi. Doğru mudur?”

Yediğimiz ve içtiğimiz şeylerde dikkat edeceğimiz en mühim nokta, helâl olmasıdır. Yani yediklerimizde olduğu gibi içtiklerimizde de ağız tadımız helâl olmasıdır. Boğazdan--maazallah--haram bir lokma geçerse, bu boğazımızı acılaştırır ama vicdanımızı, imanımızı, amelimizi, dolayısıyla ağız tadımızı acılaştırır.

Yediğimiz ve içtiğimiz şeyler helâl olmak kaydıyla sünnette olan hususları uyguladığımızda ise sünnet sevabı kazanırız. Yani ağız tadımız artar. Fakat bunu mübalâğaya kaçmadan, haddi aşan ifadelerle de gerek kalmadan düzgün biçimde anlatmalıyız.

Bedüzzaman Hazretleri yemek, içmek ve yatmak gibi günlük davranışlarda dahi sünnete uyulmasını teşvik etmiştir. En küçük bir davranışta ve amelde, hatta yemek, içmek ve yatmakta Sünnet-i Seniyyeye uyduğumuz dakikada bu davranışın, sevaplı bir ibadet derecesine yükseleceğini bildiren Bedüzzaman Hazretleri, çünkü o sıradan davranışla Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâma uymuş olduğunu, böylece bu davranışın güzel dinimizin bir prensibi olduğunu hatırladığını ve bu hatırlamakla kalbinin Allah'a yöneldiğini ve bir huzur ve ibâdet kazandığını kaydediyor. Bedüzzaman'a göre hayatını sünnet-i seniyye prensipleriyle donatan, ömrünü âhiret açısından hep meyvedar etmiş, bütün iyi ve helâl davranışlarından sevap kazanmış olur.¹

Su içmenin bir adet farzı vardır: Suyun helâlinden olması. Cenâb-ı Hak: “Size verilen nimetlerden hesaba çekileceksiniz”² buyurmuştur.

Su içmenin sünnetleri ise şunlardır:

1- Suyu hızlı değil, yavaş içmek.

Hazret-i Ali (ra) bildirmiştir: Peygamber Efendimiz (asm): “Su içtiğinizde emerek için, ağızınıza dökercesine içmeyin”³ buyurmuştur.

2- Suyu bir defada değil, iki veya üç defada içmek ve içerken içine nefes vermemek.

Ebû Katâde (ra) bildirmiştir: Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Sizden biriniz su içtiğinde su kabına üflemesin.”⁴

Ebû Saîd (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Su bardağını ağızından uzaklaştır, sonra nefes al.”⁵

3- Suyu mümkünse oturarak içmek, mümkün değilse ayakta içmek.

Ebû Said el-Hudrî, Resûlullah'ın (asm) suyu ayakta dikilerek içmeyi yasakladığını bildirmiştir.⁶

Fakat Hazret-i Ali'den (ra) gelen bir rivâyet de şöyledir: Hazret-i Ali (ra) Kûfe mescidinin kapısında ayakta su içti ve şöyle dedi: "Bazı kimseler birisinin ayakta su içtiğini fenâ görürler. Halbuki ben Peygamber Efendimiz'in (asm) benim içtiğimi gördüğünüz gibi su içtiğini gördüm."⁷

4- Suyu sağ eliyle içmek. İbn-i Ömer (ra) bildirmiştir: Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurdu ki: "Biriniz yemek yediği zaman sağ eli ile yesin. İçtiği zaman da sağ eliyle içsin. Çünkü şeytan sol eli ile yer, sol eli ile içer."⁸

4- Suyu içerken "Bismillahirrahmânirrahîm" demek. İctikten sonra Allah'a hamd etmek, yani "Elhamdülillah" demek.

Ebû Hüreyre (ra) uzunca bir hadisin sonunda bildirmiştir: "Resûlullah (asm) süt kadehini aldı, Besmele çekti, içti ve Allah'a hamd etti."⁹

Ömer ibn-i Seleme (ra) bildirmiştir: Ben Resûlullah'ın (asm) terbiyesinde bulunuyordum. Yemek yerken elim yemek kabının her tarafında dolaşırdı. Resûlullah (asm) bana: "Çocuğum! Allah'ın adını an. Sağ elinle ye ve sana yakın olan taraftan ye" buyurdu.¹⁰

5- Âile içinde de olsa, suyu ikrâm etmek.

İrbad bin Sâriye (ra) bildirmiştir: Allah Resûlü (asm) şöyle buyurdu: "Erkek hanımına su dahi içirse ondan sevap kazanır."¹¹

DUÂ

Ey Rezzak-ı Rahîm! Bize içtiklerimizde ağız tadı ver! Yediklerimizde ağız tadı ver! Hayatımızda ağız tadı ver! Bize rızkımızı helâl eyle! Bizi harama karşı haris eyleme! Bizi helâl olana varis eyle! Bizi Cennetü'l-Firdevs'e vâris eyle! Dilimizi hamdinle ve şükürle zâkir eyle! Âmin!

Dipnotlar:

1- Lem'alar, s. 55.

2- Tekâsür Sûresi: 8.

3- Câmiü's-Sağîr, 1/392.

4- a.g.e., 1/294.

5- a.g.e., 1/38.

6- Müslim, Eşribe, 114.

7- Buhârî, Eşribe, 7/200.

8- Müslim, Eşribe, 105.

9- Tirmizî, Kıyâmet, 2595.

10- Tirmizî, Eşribe, 108.

11- a.g.e., 1/380.